

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Richter Aladár*
Cím: *Megjegyzések a Nemzeti Múzeum főigazgatójának a kinevezéséhez*
Forrás: *Magyarország*

Bp

1923. 12. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Hóman Bálint

Idő

"1923"

Személy

Kö. Megjegyzések a Nemzeti Múzeum főigazgatójának a kinevezéséhez

Nem mondva csinált, hanem Európaszerte megszerzett múzeumi tapasztalások, sőt idevágó magyar adatok alapján tettem kritika tárgyává a Magyar Nemzeti Múzeum mai állapotát.

Fejérfataky László, az oklevél- és címtartományok elhúnyta után e lapnak ez évi május elsejei számában óvást emeltem *Fejérfataky* anti-muzeális stílusának folytatása ellen, mert tagadhatatlanul *múzeális példa volt a heterogén állások egyazon személyben való halmozásának*, azzal a végső eredménnyel, hogy a Magyar Nemzeti Múzeum ma sem múzeum egálább is nem a világszerte kiforrott és népeket nevelő múzeumok angol eszményképe szerinti.

Hétfőnapos, sőt »fajvédelmes« vajudások interregnuma után mégis kinevezték az új főigazgatót, a nekünk föltétlenül rokonszenves *Hóman Bálint* bölcsészeti doktor személyében. Adminisztratív teendők egész tömege fogja elborítani a jeles történetírót és irodalmilag is termékeny *verbéli tudóst*.

Klebelsberg gróf közművelődési kormányzása alatt irigykedve látjuk mi, talán-talán nem kevésbé *verbéli munkásai* a *Természettudományi Múzeum* nálunk mindmáig elhanyagolt ügyének, hogy virágkorukat élék a historikusok és megrettent a sejtélem, hogy *Hóman Bálint* t. barátom némi »főigazgatói siesta« után esetleg a *Ballagi-féle* egyetemi ny. r. tanári szék piedesztálján kísérelné meg a *lehetőent*, a könnyen megvalósítható »magyar *British-múzeum*«-on felül a Magyar *Természettudományi Múzeum* létrehozását is.

Momsmeni energia sem birkóznék meg ezzel a 30 éve súlyos föladdattal, amikor a nemzet mai elcseszttségében a múzeumi alkalmazottak túlnyomó része *részletpepecselések személyi kedvtelést kielégítő odúiban* bújnak meg, honnan sohasem is alakul ki a *valóban múzeumi* Magyar Nemzeti Múzeum.

Meg kellene döbbsennünk, ha *Hóman Bálint*, akinek főigazgatói kinevezésével a hivatott tudósok amúgy is ritka számának súlyos megapasztását látjuk, *Fejérfataky* mintájára igazgatná el divatját mult formák szerint a Magyar Nemzeti Múzeumot, hol kiucsek pusztulnak az államilag mind-máig furcsán honorált keretek szerint.

Alemlnek meg éppen bizarr, hogy a historikus *Hóman* vállalkoznék a *Természettudományi Múzeum* kialakulását gátló tényezők kikapcsolására, melyek amióta »tettekkel tényezők«, évtizedeken át a legmerevebben zárkóztak el a múzeumnak, mint *népnevelő intézménynek* a megalkotásától, jóllehet voltak és vannak szakban avatott, ámde gáncsvetésekkel holtpontra juttatott *múzeumi erők* hozzá elegenden.

A múzeum állandóan afféle *rendezés alatt álló* élvezhetetlen lomtár, ahol is állandó a nyögcselés a még mindig elégtelen számú tisztviselők miatt.

Nem szívesen, ám ismételten rá kell mutatnom a *csehek prágai nemzeti múzeumára*, amely, mi türelességgel tagadja *bijou-példa* a múzeumok sorában. Ez *modern múzeum*, nem avitikum.

Nincs tér a részletek kifejtésére. Szeretnék hinni, hogy *Hóman* személyében a *tudós historikus megmentése* címén a főigazgatói kinevezés csupán átmeneti jellegű, mondjuk: a Magyar Nemzeti Múzeum *diszkréciója* régen tervbe vett célzatával.

A régiségiek tára a kitünő *Varjú Elemér* veze-

tésével és a könyvtáriak kapcsán arra hivatott palotájával együtt ideálisan szép a Magyar Nemzeti Múzeum.

Ha nyélbe üti *Hóman Bálint*, nevét múzeumlilag megőrkítette, mert ez volna a magyar *British Múzeum*.

A *természettudományi múzeumi kérdése* azonban még mindig megoldatlan. Hisszük, hogy amint a történetírók mind szépen elhelyezkedtek, majd csak sort kerít a kultuszminiszter arra is.

Richter Aladár, egyetemi tanár